

που, κατά τη γνώμη μου, σίγουρα θα γίνει, γιατί και ταλέντο έχει και ευαισθησία αρκετή. Ο Ν. Ζ. είναι ο άνθρωπος που σκυβει ειλικρίνεια μέσα του για να μιλήσει με τον εαυτό του, είναι αποφασισμένος να πει αληθείες που βλέπει γύρω του παντού αλλά χρειάζεται περισσότερη ελευθερία και ποιητική τεχνική, για να τα κάνει ποίηση. Πιστεύω στ αλήθεια πως θα τα καταφέρει.

Κώστας Λογαράς

Ε. Γ. Ασλανίδης : Έλλην εν Λονδίνω, Ποιήματα, Πλεθρον, Αθήνα, 1979

Στοχος ο Έλληνας: θέση βόλης αρκεί να βλέπεις καθαρά: σφαίρες οι «πέτρες αμετρήτες», ο ήλιος, τα βούνα, τα δέντρα κι η παραδοχή. Καπως έτσι βλέπω τον «Έλληνα εν Λονδίνω» του Ε. Γ. Ασλανίδη: να πολεμάει να νιώσει και να χαρεί την ομορφιά την ελληνική σ' ένα λουκουμι ή καφέ μέχρι το λουλουδι, το νησι και τον αέρα. Και το πετυχαίνει ο ποιητής με την πλούσια γλώσσα του — όχι όμως πάντα σωστή — τις ελευθères εμπνεύσεις του και την αλήθεια της αγάπης του στον κοσμο.

Δείγμα:

ΠΑΤΜΟΣ

Η σπηλία του Ιωάννη
Ο καπνός του κεριού
Και το κοκκίνο νευρο που φαχνει το βραχο.
Κοιταξάμε
Στην πλαγία των χρυσών τριφυλλίων
Με το μισο μας προσωπο γαλαζιο.
Ακρωτηρια ως περα.
Αιγαιο μου
Ματακι μες στο ματι
Του Θεου.

Δημητρη Παπαχρηστού : Ο άλλος Κεμαλ, διήγηση, Λεχαινα, 1979

Η Μορφωτική Ένωση Λεχαινων «Αντρεας Καρκαβιτσας» απο καιρο τωρα δινει το παρον της στον πολιτιστικο αγωνα της επαρχιας. Απο τη μια μερια με το αξιολογο δυναμικο περιοδικο της, το «ΔΙΑΛΟΓΟ», και απο την αλλη με τις εκδοσεις βιβλιων. Ο Α λ λ ο ς Κ ε μ α λ του Δημητρη Παπαχρηστού είναι το πρωτο της σειράς. Ο συγγραφεας αναφεραται σ'ενα ταξιδι του στην Τουρκια του 1978. Δεν μ'ενει ωστόσο σε ταξιδιωτικες εντυπώσεις, ουτε σε ιστορικες ερμηνείες. Μας μεταφερει απλα, καθαρα, πλαθοντας μεσα στην καθημερινη ζωη τον «μυθο» του, την πονεμενη φωνη ενος λαου βαθια δοκιμασμενου. Γιατι ο Αλλος Κεμαλ είναι η αλλη Τουρκια, ο λαος που πογαι, ο λαος που ζει μες στο σκοταδι για το φως. Και με τη δροσερη του γλωσσα και τη φυσικοτητα της αφηγησης του ο συγγραφεας κατορθωνει να σου μεταδωσει το αγχος και την αγωνια ενος ολοκληρου λαου για το μελλον του.

Ένα βιβλιο αγάπης και φίλιας.

Διονυσης Καρατζας

Μια διορθωση :

Στο προηγουμενο τευχος (24) σελ. 68 τα δυο ποιηματα («ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ» — «ΡΥΜΑΡΑ») είναι της Ε λ π ι ν ι κ η ς Π ο μ ω ν η, που ο «δαιμων» του τυπογραφειου της αλλαξε το ονομα. Ζηταμε συγγωμη.